

Pentru viață

2024 nr. 13 ♥ primăvara 2024

**Construim împreună
pentru viață**

*Eu sunt
Alexandra!*

Students for Life of
America la Marșul pentru
Viață 2024 Washington

Când uităm să fim
oameni, viața nu
mai are prioritate!

Pentru
copii

Misiune

Credem în respectarea dreptului la viață al tuturor oamenilor din momentul concepției și până la moartea naturală și considerăm că, prin sprijinul acordat mamei și copilului, se pot forma tineri responsabili pentru familie și societate.

Asociația Studenti pentru viață

studentipentruviata@gmail.com
[Facebook.com/studentipentruviata](https://www.facebook.com/studentipentruviata)
www.studentipentruviata.ro
Cod Fiscal: 31835630
Cont: RO25BTRLRONCRT0V17367901 - RON
Deschis la Banca Transilvania
Agenția Lipskani, București

ROMÂNIA
pentru VIAȚĂ

Asociația România pentru viață

contact@romaniapentruviata.ro
0751.859.467
[Facebook.com/romaniapentruviata](https://www.facebook.com/romaniapentruviata)
www.romaniapentruviata.ro
Cod Fiscal: 41210611
Cont: RO88RNCB0082163895060001 RON

Website-uri Pro-Viață

◆ studentipentruviata.ro
◆ avorturiregretate.com

◆ romaniapentruviata.ro
◆ melodiipentruviata.ro

◆ marsulpentruviata.ro
◆ poeziipentruviata.ro

◆ femeifericite.com
◆ liveaction.org/news

Centre care oferă servicii de consiliere pentru femei în criză de sarcină, mame și familii

ALBA IULIA

Centrul de consiliere pre și post-avort al Asociației Filantropia Ortodoxă „Alba Iulia”
Str. Tudor Vladimirescu Nr. 39, jud. Alba
Tel: 0788 932 863

Centrul lochebed
Bd. Transilvaniei, bl. 54, ap. 24
Tel: 0358.401.497
centrullochebed@gmail.com
www.ccalba.ro

ARAD

Asociația M.A.M.A. Arad
Calea Romanilor, nr. 4-8, bl. K2, sc. A, ap. 1, Arad
Tel: 0257.211.041, 0751.873.397
mamaarad@yahoo.com
www.ma-mi.org

BAIA MARE

Centrul de consiliere „Piciorușe Little feet”
Str. George Coșbuc bl. 34, ap. 20, Et. 3
Baia Mare, Jud. Maramureș
Tel: 004.0362.800.770 / 004.0737.177.277
picioruse.littlefeet@gmail.com

BACĂU

Centrul de consiliere și sprijin pentru copii și părinți „Buna Vestire” – Hârja
Str. Nemirei 174, Hârja, comuna Oituz, jud. Bacău

BRAȘOV

Fundația lochebed
B-dul Griviței, nr. 61, Bl. 46, Sc. B, Apt. 1, Brașov
Tel: 0368.449.283
iochebedbv@gmail.com
www.ma-mi.org

BUCUREȘTI

Centrul de consiliere și sprijin pentru părinți și copii „Sfânta Alexandra Împărăteasa”
Victoria Business Center Tronson 5, Bloc D1, Et. 2,
Calea Victoriei 155
Tel: *8282
consiliere@centrulalexandra.ro
www.centrulalexandra.ro

Centrul de consiliere și informare „Sfânta Împărăteasă Elena”
Bd. Basarabia nr. 28 A, et. 3, Sector 2.
Tel: *8282
consiliere@centrulsfantaelena.ro
www.centrulsfantaelena.ro

CHIȘINĂU, REPUBLICA MOLDOVA

Misiunea Socială Diaconia
Str. Criuleni 22 (Cart. Poșta Veche)
Tel: (+373 22) 46-32-28, (+373 22) 46-32-31,
(+373 22) 46-32-34
E-mail: office@diaconia.md

Centrul de consiliere și sprijin „Sfânta Elisabeta”

Str. București, 59, Sc. 1, Et. 3, Chișinău
Tel: +373 781 27 007
centrulelisabeta@gmail.com

CLUJ-NAPOCA

Clinica Pro Vita
Str. Teodor Mihail nr. 38-40
Tel: 0264.431.891, 0748.127.021
provitacluj@gmail.ro
www.clinicaprovita.ro

DEJ

Așezământul social destinat victimelor violenței domestice „Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil”
Comuna Slobozia, jud. Giurgiu
Tel: 0769.683.407

DEVA

Asociația M.A.M.A. Deva
Str. Liliacului, Bl. 17, Sc. A, Apt. 2
Tel: 0354.803.686
mama.deva@yahoo.com
www.mercysactionmission.com
www.ma-mi.org

HUNEDOARA

Asociația M.A.M.A. Hunedoara
Str. George Enescu, nr. 12, Bl. 108, Sc. A, Ap. 4
Tel: 0354.416.911
mama_miriam_hd@yahoo.com

IAȘI

Centrul Praesidio pentru femeile însărcinate aflate în dificultate
www.provitalasi.ro
Tel Verde: 0800 800 116

ORADEA

Centrul de Informare și Consiliere „Puls”
Str. Aurel Lazăr, nr. 4A, ap. 8
Tel: 0359.800.665, 0755.206.787
centrulpuls@yahoo.com
www.centrulpuls.ro

RĂDĂUȚI

Centrul „Elena”
Str. Călarăși nr. 10A,
Rădăuți, Suceava
Tel: 0755.050.005
Email: contact@centru-elena.ro

RÂMNICU VÂLCEA

Centrul de Consiliere și Informare „Doamna Maria Brâncoveanu”
Str. Tache Ionescu, nr. 10
Tel: 0744.405.250
casavietiioffice@gmail.com

SIGHIȘOARA

Casa Vieții
Str. Tache Ionescu, nr. 10
Tel: 0744.405.250
casavietiioffice@gmail.com
Program de funcționare: marțea și joia

SUCEAVA

Centrul lochebed
Str. Curtea Domnească, nr. 1, bl. 14, Sc. B, Ap. 2
Tel: 0230.523.380
iochebedsv@fidel.ro
www.centruliochebedsv.ro

TIMIȘOARA

Casa Mater Misericordiae
Str. Gh. Doja, nr. 25A
Tel: 0721.335.704
darulvietii@yahoo.com
www.darulvietii.ro

Fundația Estera
Str. Timotei Cipariu, nr. 3
Tel: 0256.492.862, fax 0356.809.205
fundatia.estera@gmail.com

VALEA PLOPULUI

Centrul Social Pro-Vita al Parohiei Valea Plopului
Sat Valea Plopului, jud. Prahova
Tel: 0745.223.663
asociatiaprovita@gmail.com

Marșul pentru Viață Sâmbătă, 30 martie 2024

Sâmbătă, 30 martie 2024, în cadrul și la finalul proiectului „Luna pentru Viață 2024”, va avea loc a paisprezecea ediție a Marșului pentru Viață, eveniment care se desfășoară în București și în sute de localități din România și Republica Moldova.

TEMA **Construim împreună pentru VIAȚĂ**

MARȘUL
PENTRU
VIAȚĂ
2024

În Luna pentru Viață 2024 se organizează activități de informare pro-viață la nivel național, tema evenimentului din acest an fiind **Construim împreună pentru viață**:

Construim împreună o cultură a sprijinului față de femeia însărcinată, a celebrării valorii infinite și a demnității fiecărei persoane umane din primul moment al existenței ei. Construim împreună o cultură a empatiei și decenței, în care femeile însărcinate să poată împărtăși cu cei din jur, cu încredere și fără teamă, stările și problemele cu care se confruntă. Construim împreună o cultură a contribuției pentru o lume mai sigură și mai demnă. Construim comunități de sprijin.

Un proverb spune că este nevoie de un sat pentru a crește un copil. Noi credem cu tărie că este nevoie de o comunitate responsabilă și empatică pentru a ocroti femeia însărcinată, ca să poarte și să

nască în cele mai bune condiții copilul cu care este însărcinată. Știm că doar prin implicarea generală putem construi această cultură.

Femeile au nevoie:

- **de familie și de prieteni** care să le fie alături; de **bărbați** care să înțeleagă situația femeilor însărcinate și a mamelor și să le sprijine, astfel încât ele să poată avea viață personală, profesională, de familie și activitate socială.
- de **cadre medicale** competente, cu statut recunoscut în societate, recompensat material în mod adecvat și cu un orar de lucru civilizat
- de **asistenți sociali**, pregătiți profesional și respectați, care pot interveni în situații dificile; de psihologi, terapeuți, preoți și de alții care pot oferi sprijin sufletesc și psihologic.
- de **instituții/organizații de educație** formală și informală, care să educe

tinerii și comunitatea despre relații, respect, sprijin, valori.

- de **lideri** și formatori de opinie care să conducă dialogul cu toți membrii societății noastre, pentru o informare și educare permanentă.
- de **autorități** și **actori politici** care să înțeleagă problematica sprijinului pentru viață și să construiască o legislație corespunzătoare.

Tema ediției Marșului pentru Viață din acest an a fost inspirată de situația care a dus la moartea Alexandrei Ivanov, o mamă de douăzeci și cinci de ani, căreia nu i s-au acordat îngrijirile medicale necesare în urma unui avort spontan. Alexandra Ivanov a fost printre organizatorii Marșului pentru Viață în localitatea ei, a sprijinit tinere în criză de sarcină de când era în liceu și a fost o inimă a faptelor bune în comunitatea ei. Această ediție îi este dedicată ei și copilului nenăscut pe care l-a pierdut.

VIZIUNEA

O lume în care fiecare femeie însărcinată și fiecare copil sunt bineveniți și sprijiniți

Mesajul nostru se adresează întregii societăți, de aceea demersul nostru este apolitic, neconfesional și nu susține nicio formă de ostracizare a femeilor. Suntem martorii lipsei de informare și

educație integrală a tinerilor. De aceea, ne concentrăm eforturile pentru educația generației tinere, pregătindu-i să ia decizii informate.

Credem cu tărie că educația și informarea

corectă sunt cele mai puternice arme cu care putem lupta pentru construirea unei societăți civilizate, care respectă drepturile omului.

Știm că numai prin conlucrare și colaborare putem avea impact solid în societate. Nu milităm pentru interzicerea legală a avortului. În schimb, încurajăm respectarea acestui drept fundamental: aducerea pe lume a fiecărei ființe umane, a persoanei care se zămislește într-o altă persoană, oferind sprijin femeii însărcinate, potențial aflată într-o situație fragilă și dificilă. Respectul față de viață, în orice stadiu, este esența dezvoltării armonioase a societății umane.

Milităm pentru creșterea responsabilității față de viață prin sprijinul pentru mamă și copil. Construim conștientizarea existenței vieții copilului nenăscut. Aducem împreună stake-holderi care, prin viziune comună și colaborare, construiesc un viitor mai bun pentru generațiile viitoare. Marșul pentru VIAȚĂ și activitățile pro-viață se organizează benevol și independent în fiecare localitate din România de către organizatorii locali. Fiecare organizator își asumă responsabilitatea atât pentru activitățile organizate, cât și pentru mesajul transmis în cadrul acestora.

În cadrul Lunii pentru VIAȚĂ, în peste 1000 de localități din țară au loc activități PRO-VIAȚĂ:

- Evenimente artistice
- Evenimente caritabile
- Evenimente de informare și educare
- Evenimente de socializare.

În București, Marșul pentru Viață 2024 este organizat de către

Asociația „Studenti pentru viață” București și Asociația „România pentru viață”.

Teodora Diana Paul,

Președinte

Asociația Studenti pentru viață

Alexandra Nadane,

Președinte

Asociația România pentru viață

Îndemn generația mea să nu se oprească, să nu închidă ochii

Dominick Tolentino, Students for Life de la Universitatea Pennsylvania

Students for Life America – Studenți pentru Viață din America are 1.400 de filiale în universitățile și colegiile din SUA. Dominick Tolentino, președintele filialei Students for Life de la Universitatea din Pennsylvania, a vorbit la Marșul pentru Viață 2024 de la Washington despre ce înseamnă a fi implicat în mișcarea pro-viață într-o universitate membră a Ivy League.

„Bună ziua tuturor. Mi s-a acordat privilegiul de a vă vorbi în această zi extraordinară, care va fi marcată în fiecare an până când avortul va deveni de neconceput în această țară.

Puțin despre Students for Life de la Universitatea Pennsylvania: suntem un club mic, dar angajat în promovarea unei culturi a vieții în detrimentul unei culturi a morții. În ultimii doi ani, una dintre misiunile noastre a fost să ajutăm Centrul de Resurse în Sarcină din apropierea universității. Am fost suficient de norocoși pentru a construi relații strânse cu personalul și voluntarii care oferă în mod constant comunității locale servicii gratuite pentru femei și copii. Iar acesta este doar unul dintre multele moduri în care rămânem activi în această luptă pentru a pune capăt avortului. Povestea implicării mele pro-viață nu este una care să aibă o legătură directă cu avortul. În

schimb, este vorba despre un student normal, cu temeri și îngrijorări legate de faptul că are convingeri diferite de cele ale majorității studenților din campus. Este vorba despre a ști că oamenii mă vor numi insensibil și că, fiind bărbat, se consideră că nu pot avea un cuvânt de spus în această chestiune. Despre a ști că aș putea pierde prieteni când ei află că sunt pro-viață. Aceste temeri și îngrijorări îmi trec prin minte aproape zilnic.

Dar, mai mult decât toate acestea, importanța sfințeniei vieții depășește orice teamă sau îngrijorare pe care aș putea să o am. Disconfortul de a vorbi împotriva normei sociale se diminuează încet-încet, pe măsură ce îmi amintesc că lupt pentru ca viața copilului să continue și pentru a-i reaminti mamei că viața ei este la fel de prețioasă și de ocrotită ca și cea a copilului nenăscut.

Și asta vă îndemn pe toți. Îndemn generația mea să nu se oprească, să nu închidă ochii. Pentru că vocea voastră contează. Și nu sunteți singuri în această luptă. Aveți o comunitate plină de oameni care vă vor susține. Și dacă nu aveți, fiți voi acea comunitate pentru cei care vor veni. În loc să fugiți din frică sau să vă complăceți în situația existentă, înfrunțați-o. Folosiți-o ca pe energia care vă dă putere să luptați cu dragoste arzătoare pentru copil și mamă.

Haideți să arătăm lumii dragostea noastră fermă pentru ceva ce ar trebui să fie normal. Haideți să arătăm lumii că avortul nu este răspunsul bun, deoarece nu produce iubire. Produce doar moarte. Până în ziua în care avortul va dispărea, să nu lăsăm niciodată lumea să uite importanța sfințeniei vieții și protecția pe care o merită.”

Femeile sunt mai puternice decât avortul

Kaylee Stockton, Students for life, SUA

La Marșul pentru Viață Washington 2024 mi-a atras atenția o tânără care venise cu copilul ei și purta o pancartă pe care scria: „They told me I couldn't be a succesful teen mom so I'm proving them wrong”. La sfârșit era trecut numele: Kaylee Stockton. Iată povestea ei.

Când am aflat că sunt însărcinată, m-am gândit că viața mea s-a terminat. Aveam 18 ani și eram proaspăt absolventă de liceu, nu aveam un loc de muncă și habar nu aveam cum aș putea crește un copil. Totuși, nu aveam nicio îndoială că voiam să fiu părinte. Deoarece eram deja implicată în mișcarea pro-viață și biserica mea făcea donații pentru centrele de resurse pentru sarcină, eram familiarizată cu centrele de resurse pentru sarcină locale. Mi-am făcut programare la unul înainte de a spune cuiva. Centrul a precizat extrem de clar că nu recomandă avortul, ci doar oferă informații despre el. Când m-am dus acolo, am făcut un test de sarcină și mi s-a dat o hârtie cu toate opțiunile în cazul în care rezultatul ar fi fost pozitiv: creșterea copilului, adopția sau avortul. Le-am spus că aleg să cresc copilul și am discutat despre o rețea de sprijin pentru mine, despre ce aș avea nevoie pentru a avea succes etc. Asistenta a confirmat că eram însărcinată și s-au asigurat că mă simt bine după ce am aflat vestea, oferindu-se să mă ajute să le spun celor dragi și programând o ecografie pentru săptămâna următoare. Am plecat simțindu-mă puternică pentru decizia pe care o luasem.

Tatăl meu este pro-viață. Când i-am trimis tatălui meu un mesaj cu vestea, a reacționat mai bine decât mă așteptam, dar a început

imediat să discute despre finanțe și despre cât de dificilă ar putea deveni viața mea. Curajul meu s-a transformat încet-încet în teamă. Mama mea e pro-alegere. Când i-am spus, a crezut la început că mint și m-a întrebat: „Sunt destul de sigură că avortul nu mai este în discuție, nu-i așa?”. Când i-am explicat că îmi păstrez copilul, mi-a spus că îmi va susține decizia.

Prietenului meu nu i-a fost atât de ușor. Mi-a spus că părinții lui au crezut că mă prefac. Acest lucru m-a șocat. Am fost tristă și furioasă că experiența mea foarte reală și înfricoșătoare nu însemna nimic pentru ei. Le-am propus să asiste la programarea mea pentru ecografie, dar nu au fost interesați. M-am dus la programare speriată, singură și cu grețuri. Eram, de asemenea, măcinată de frică, așteptând rezultatele. Când au întors ecranul spre mine, am putut vedea un punct mic, alb, care pălpâia pe ecran; mi-au explicat că erau bătăile inimii copilului meu. Lacrimile mi s-au rostogolit pe față.

M-am simțit mai puțin singură; sarcina nu mai era doar o idee, pentru că îmi puteam vedea copilul. Eram deja de îndrăgostită. Am făcut fotografii la ecografie și un filmuleț cu bătăile inimii copilului. Prietenul meu a fost incredibil de preocupat de ce a văzut și i-a păsat cu adevărat. Familia lui nu a vrut să se

uite la ele.

Am programat imediat întâlniri cu un ginecolog și cu pastorul de la biserica mea, rugându-l pe prietenul meu să participe la ambele. La biserică, pastorul și prietenul meu m-au încurajat cu tărie să aleg adopția, în ciuda faptului că am fost fermă pe poziția că vreau să cresc eu copilul. M-am simțit ciudat și, pe măsură ce întâlnirile au continuat, au început să pună presiune pe mine.

Nu erau singurele persoane de la care auzeam aceste lucruri. De la susținători ai avortului, la creștini și la oameni care se consideră pro-viață, am auzit aceleași lucruri: „Ești prea tânără. Vei regreta această decizie. Nu poți face asta”.

Am avut dezbateri cu mulți susținători ai avortului, iar aceste afirmații sunau straniu de asemănătoare cu cele din discuții; principalul argument era că femeile nu sunt suficient de puternice pentru a crește un copil a cărui concepție a fost neplanificată. Cultura morții are o asemenea influență asupra societății de astăzi, încât toată lumea este captivă minciunilor pe care le spune – până la punctul în care încearcă să convingă o mamă care vrea să-și păstreze copilul să nu facă asta.

Mi-am ascuns îndoielile și temerile pentru că știam că oamenii care nu aveau încredere în mine le vor folosi împotriva mea, dar îndoielile mele au devenit tot mai puternice pe măsură ce sarcina a continuat. Tatăl meu a decis că locuința lui nu ar fi cea mai bună pentru a-mi crește copilul, dar că m-ar ajuta cu facturile oriunde m-aș muta. Stresul de a mă muta și de a trăi singură pentru prima dată nu a făcut decât să-mi sporească îndoielile.

Presiunea de a renunța la copilul meu a apărut în cele din urmă și de la prietenul meu. La sfârșitul primului trimestru, am primit un mesaj în care îmi spunea că nu mai dorește o relație. Am avut inima frântă, iar îndoielile au depășit complet orice altă emoție. Știam că, dacă exista vreo șansă de a-mi crește copilul, trebuia să locuiesc cât mai aproape de mama mea. Pe măsură ce sarcina mea continua, mă simțeam tot mai singură. La fiecare

programare, vedeam femei înconjurată de rețeaua lor de sprijin. Eu eram mereu singură. Cu cât mă apropiam mai mult de momentul nașterii, cu atât mă îngrijoram mai mult că s-ar putea să trebuiască să nasc înconjurată de străini. Stresul și emoțiile dureroase au dus la complicații ale sarcinii.

La 22 de săptămâni, m-am simțit îngropată în îndoieli și m-am gândit la avort. În Arizona, la acea vreme, avortul era legal până la 24 de săptămâni (aproximativ cinci luni și jumătate). Chiar m-am gândit la asta și m-am programat la o consultație.

Cu toate acestea, convingerile mele creștine și pro-viață au făcut ca eu să nu mă duc la programare. Știam că bebelușul meu este viu, uman și că ar fi greșit să îl omor. Știam, de asemenea, că sunt suficient de puternică pentru a-l naște. Am hotărât că nu mă voi mai lăsa hărțuită ca să mă îndoiesc. Am rupt legăturile cu oamenii care mi-au otrăvit mintea spunând că ar fi mai bine să nu-mi cresc copilul și să aleg să nu mă complic.

Pe 17 iunie 2022, am născut un băiețel sănătos. Auzindu-l cum plânge, am început și eu să plâng și, pentru prima dată de când eram însărcinată, au fost lacrimi de fericire. Este cel mai minunat bebeluș și tot ceea ce conta acum era el. Sarcina nu a fost ușoară, dar răsplata este mult mai mare decât orice ți-ai putea imagina vreodată.

M-am luptat cu mine să pot spune multe părți din această poveste. Adesea mă gândeam că gândurile pe care le aveam făceau ca poziția mea pro-viață să fie invalidată. Acum știu că este exact invers. Sarcina este frumoasă și grea, iar viața copilului are valoare. Niciun gând pe care l-am avut nu a schimbat asta.

Mă uit la chipul copilului meu și văd persoana frumoasă pe care am purtat-o în corpul meu în tot acest timp și cunosc adevărata putere pe care o au toate femeile și mamele: tăria. Femeile sunt mai puternice decât ceea ce ne spune cultura morții. Femeile sunt mai puternice decât avortul.

Când uităm să fim oameni, viața nu mai are prioritate!

interview

Tema ediției Marșului pentru Viață din acest an a fost inspirată de situația care a dus la moartea Alexandrei Ivanov, o mamă de douăzeci și cinci de ani, căreia nu i s-au acordat îngrijirile medicale necesare în urma unui avort spontan.

Am îndrăznit să îl rugăm pe soțul ei, Gabriel Ivanov, să ne acorde un interviu, la șase luni de la trecerea ei la cele veșnice, în împrejurări atât de dramatice, pentru că avem datoria morală de a cunoaște și de a continua preocuparea majoră pe care Alexandra a avut-o pentru a ajuta femeile în criză de sarcină și implicarea ei în Marșul pentru Viață.

Ați fost căsătoriți șapte ani; vă rugăm să ne vorbiți, la început, despre felul ei de a fi.

Pe Alexandra am cunoscut-o în cadrul unei activități ATOR (Asociația Tinerilor Ortodocși Români) filiala Botoșani. Ceea ce mi-a atras atenția în mod deosebit asupra ei a fost faptul că avea o bucurie pe chip pe care nu o pot descrie în cuvinte dar în mod cert nu aceea bucurie pe care o știm cu toții.

Nu era ceva de moment, sau o entuziasmare, ci parcă se bucura cu toată ființa de acele momente.

Apoi, pe parcursul timpului, am constatat că aceea stare de bucurie și de blândețe, dar totodată și de implicare totală în activitățile ATOR-ului era de fapt o

stare naturală a ei, ceea ce m-a uimit, deoarece greu îți întâlnești o persoană care în majoritatea timpului să aibă un tonus mereu bun, o stare bună, indiferent câtă muncă implica o anumită activitate. Un exemplu ar fi faptul că printre activitățile pe care le desfășuram împreună cu mai mulți tineri din cadrul ATOR-ului (cu care am ținut legătura până în ziua de azi, cu unii devenind rude, botezându-ne copiii), Alexandra s-a gândit că o activitate frumoasă ar fi să mergem cu sandwichuri și cu ceai la oamenii străzii, lucru destul de anevoios ținând cont că nu aveam nici fonduri, nici mașină (doar ocazional, când se oferea cineva). Pentru o lungă perioadă de timp ne-am ocupat de acest lucru,

ceea ce implica o adevărată desfășurare de forțe, unii mergeau și strângeau bani de la tinerii care se ofereau să doneze pentru proiect, alții cumpărau pâine și ce mai era necesar, alții le pregăteau, iar apoi mergeam pe jos prin toate zonele. Dar toate aceste lucruri le făcea cu bucurie și cu drag.

Ce a însemnat pentru ea implicarea pro-viață? Vă rugăm să povestiți și unele cazuri concrete, dar și atitudinea ei în acest domeniu.

Ca și la celelalte activități, așa și în cazul departamentului Pro Vita, coordonat de doamna preteasă Anamaria Macuc și de părintele Marian Macuc, care ne-au devenit mai apoi nași de cununie: când era ceva de făcut, era mereu prezentă, uneori ducând flori, împreună cu alte fete, mamelor din Maternitate (la 8 Martie sau de Buna Vestire), ori la împărțit pliante cu materiale informative despre sarcină și despre cum pot fi ajutate femeile aflate în criză de sarcină, sau când era nevoie de dus alimente unor mame care aveau nevoie de sprijinul Pro Vita.

Mergând odată Alexandra la un centru

maternal, a întâlnit acolo o fată care era de vârstă apropiată cu ea, care avea un băiețel nou născut. A fost așa de impresionată de acea fată, care a preferat să stea în centrul maternal decât să renunțe la copil, încât s-a oferit să îi boteze ea copilul.

Iar apoi Alexandra a făcut împreună cu părinții ei toate demersurile necesare ca acea fată să vină împreună cu copilul ei în casa părinților unde locuia și ea. A continuat să stea cu Alexandra și părinții ei până ce a terminat liceul și s-a angajat, iar apoi s-a căsătorit.

Cum vedea familia? Cum ați încercat, în acești ani în care ați fost împreună, să construiți familia dumneavoastră?

Sursa bucuriei ei a fost credința în Dumnezeu și, implicit, apropierea de Biserică. Pe aceste valori am construit noi familia noastră. Prin faptul că vedea familia ca fiind cel mai înalt ideal, nu avea o menire mai mare decât de a fi mamă. Nu se plângea niciodată în legătură cu copiii, ci gestiona totul deoarece asta era ceea ce își dorea, pentru noi copiii fiind o altă sursă de bucurie.

De multe ori, fete apropiate ei sau prietene, văzând naturalețea și simplitatea cu care

făcea totul îi spuneau „când te văd pe tine cum ești cu copiii, parcă îmi dai și mie curaj!”

Ce credeți că le spune ea, de la Dumnezeu, unde se află, copiilor care au rămas aici, fără sprijinul ei concret?

Cred cu siguranță că le-ar zice să aibă credință și nădejde în Dumnezeu și să se bucure!

Cei care au cunoscut-o pot confirma că era în permanență un om al bucuriei, o fire veselă și realistă în aceeași măsură.

Ce dorințe ar fi avut pentru viitor?

Visul nostru era să facem o casă pe terenul pe care îl aveam, și la care începusem să

facem câte ceva, și să ne bucurăm de viață împreună cu copiii. Alte visuri de viitor nu aveam niciunul dintre noi.

Ce credeți că putem face fiecare dintre noi și întreaga societate pentru a exista mai mult sprijin pentru femeile însărcinate?

Mai mult decât a fi Oameni, nu putem face! Când nu uităm să fim oameni, atunci cu siguranță facem ce trebuie și când trebuie. Când uităm să fim oameni, viața nu mai are prioritate!

Iar femeile însărcinate nu sunt altceva decât femei purtătoare de viață!

Școlile de vară „Viitorul este pro-viață”

Școlile de vară „Viitorul este pro-viață” reprezintă un program de formare pro-viață pentru tineri, inițiat de Asociația Studenți pentru viață și de Asociația România pentru viață. Anual sunt organizate două școli de vară, una pentru studenți și una pentru liceeni.

Iată câteva din mărturiile liceenilor și studenților participanți din 2023.

Prezentările și dialogurile au fost exact ce aveam nevoie pentru a putea să-mi consolidez ideile despre acest concept pro-viață și acum, după o săptămână petrecută alături de oameni cu o pregătire extraordinară în domeniu și alături de studenți cu aceleași valori ca și mine, cred că sunt pregătită să îmi încep activitatea pro-viață.

Teodora Ciobanu, Medicină Dentară, Târgu Mureș

Pe lângă toate lucrurile noi pe care le-am aflat la Școala de vară „Viitorul este pro-viață”, cel mai important pentru mine a

fost conștientizarea faptului că implicarea este esențială și că fiecare dintre noi putem ajuta într-un fel sau altul cauza pro-viață.

Filoteia Joița, Teologie Ortodoxă, București

M-am bucurat să aflu multe informații importante despre pro-viață, care pot ajuta la conștientizarea problemei pe care o avem la nivel de societate.

Cristian Răzvan Moiescu, Studii Economice, București

Săptămâna aceasta mi s-a întărit convingerea că merită să lupt pentru viață! Am aflat informații despre subiectul pro-viață din mai multe domenii și astfel viziunea mea este una mai complexă, fiind mai pregătită să înțeleg și să discut cu o femeie în criză de sarcină sau să împărtășesc altora mai multe idei din această sferă.

Alexandra Bindiu, Medicină Dentară, Cluj-Napoca

Cugetând că pot contribui la clădirea unui viitor în care cultura vieții să înflorească,

am decis să particip pentru a doua oară la Școala de vară „Viitorul este pro-viață”. Am conștientizat că a fi pentru viață înseamnă a avea convingerea că fiecare om, născut sau nenăscut, tănuiește în camera inimii sale un potențial latent, nebănuit.

Sergiu Chelba, Informatică, Iași

Școala de vară la care am participat mi-a oferit șansa să cunosc povești noi de viață, să asimilez noi informații și să mă formez ca mesager al darului suprem – viața. Aș repeta oricând această experiență, mai ales alături de echipa pe care am format-o în ultimele zile.

Andrei Rotaru, Teologie Ortodoxă, Alba Iulia

M-a motivat să particip faptul că a susține viața înseamnă a prețui darul oferit de Dumnezeu și că am dorit să-mi consolidez cunoștințele pro-viață și să cunosc alți tineri minunați, cu aceleași valori.

Alexandra Flutur, clasa a X-a

Această tabără m-a făcut să realizez cât de mult mă bucur pentru faptul că trăiesc și am o viață. Consider că ar trebui să fim

educați într-un mod cât mai înțelept pentru a conștientiza cât de importantă este viața, care începe la concepție.

Anastasia Bălan, clasa a XI-a

Particip la această tabără cu scopul de a-mi întări convingerile pro-viață, cu ajutorul argumentelor științifice și teologice, dobândite în urma diverselor conferințe. Am învățat faptul că a fi pro-viață înseamnă a susține fătul nenăscut și femeia în criză de sarcină și este o sinceră declarație de iubire față de Dumnezeu și de creația Sa.

Ioan Iovu, clasa a XI-a

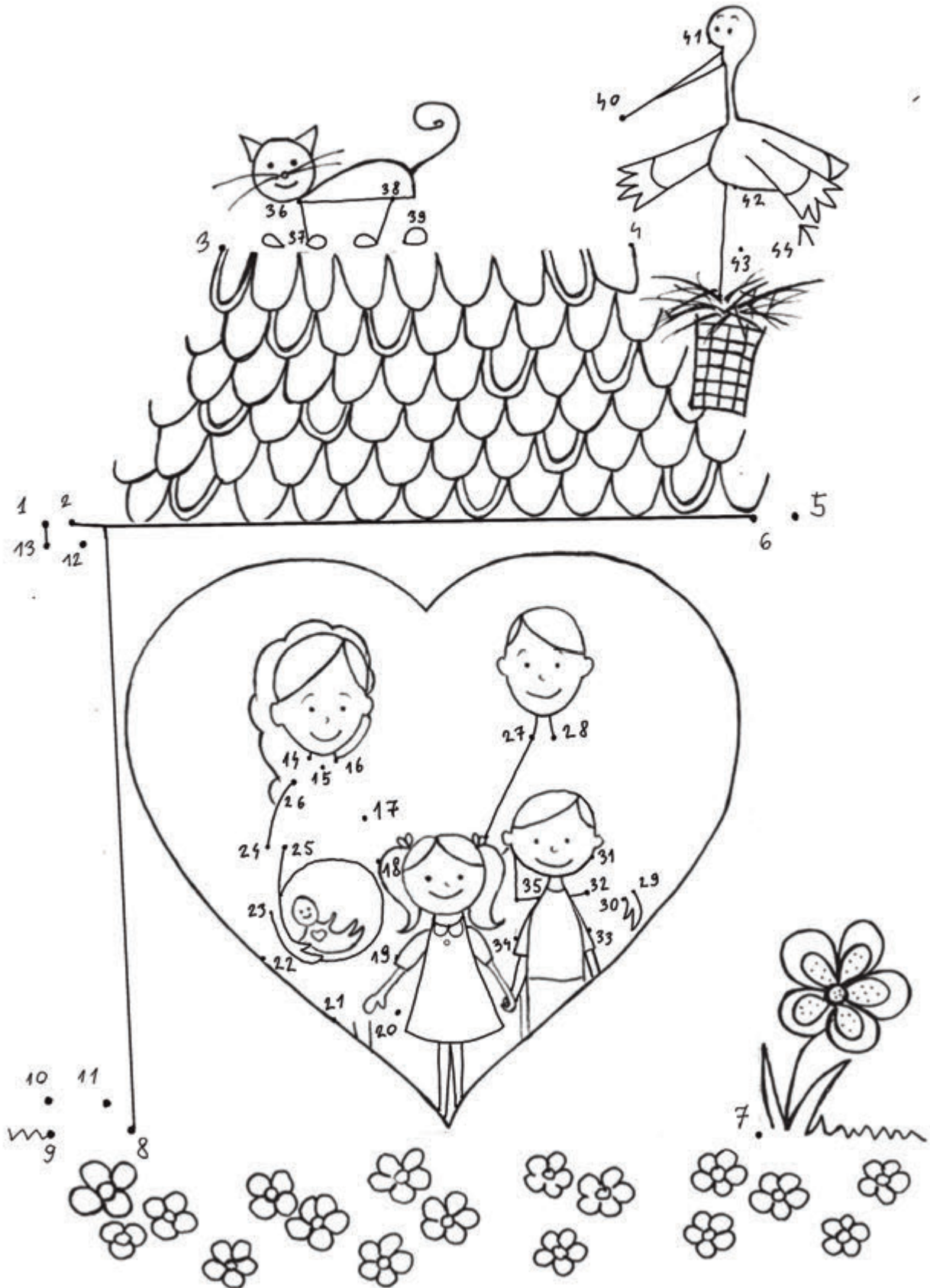
Ceea ce m-a determinat să particip a fost tema întregii tabere și mai exact „pro-viață”. Este prima mea tabără și am zis să nu ratez o astfel de oportunitate. Pe lângă proaspetele relații formate între noi, participanții, am avut șansa să învăț și să-mi dezvolt latura profesională în ceea ce privește a fi pro-viață. Una dintre activitățile mele preferate a fost seminarul ținut de domnul Petru Cernat, care ne-a vorbit despre identitatea embrionului uman.

Bianca Croitoru, clasa a XII-a

exercițiu

**Unește punctele și ajută familia să
își termine de construit căsuța!**

pentru copii

Ajută femeia însărcinată aflată într-o situație dificilă să ajungă cu bine la centrul care îi va oferi sprijin!

Unele povești sunt inspirate din realitate. Așa este și „Cutia din zid”, un mod accesibil prin care copiii să conștientizeze necesitatea și valoarea acestei „cutii”, căci ea nu este doar o simplă cutie, ci una care salvează viața unor copilași nou-născuți, oferindu-le șansa unei familii. Aducând lumină asupra diferitelor fațete ale acestui diamant, „Cutia din zid” te duce la un nivel la care inima ta nu va mai rămâne la fel. Veronica a început să scrie această remarcabilă poveste exact în momentul în care am lansat propunerea de proiect de lege Baby Boxes România, fără să știm, în acel moment, una de cealaltă. Pentru mine a fost un semn că merg pe drumul cel bun.

dana ardelean – președinte asociația piciorușe little feet

Monica știe că este adoptată, însă lumea ei este zdruncinată din temelii atunci când o colegă îi aruncă în față că mama ei este un robot și că ea s-a născut într-o cutie. Părinții ei adoptivi îi dezvăluie că, într-adevăr, fusese lăsată într-o cutie, dar nu în una oarecare, ci într-un baby box, special amenajată în zidul clădirii pompierilor. Dorind să afle mai multe lucruri despre mama care îi dăduse viață, Monica concepe un plan, intrând într-o serie de încurcături, care culminează cu dispariția ei de acasă.

veronica iani

